

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ

ΑΡΧΑΙΑ

ΕΚΦΩΝΗΣΕΙΣ

Α. ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Πλάτωνος Πρωταγόρας 322Α-323Α

Έπειδὴ δὲ ὁ ἀνθρωπος θείας μετέσχε μοίρας, πρῶτον μὲν διὰ τήν τοῦ θεοῦ συγγένειαν ζώων μόνον θεοὺς ἐνόμισεν, καὶ ἐπεχείρει βωμούς τε ἴδρυεσθαι καὶ ἀγάλματα θεῶν· ἔπειτα φωνὴν καὶ ὄνόματα ταχὺ διηρθρώσατο τῇ τέχνῃ, καὶ οἰκήσεις καὶ ἐσθῆτας καὶ ύποδέσεις καὶ στρωματὰς καὶ τάς ἐκ τῆς γῆς τροφὰς ηὔρετο. Οὕτω δὴ παρεσκευασμένοι κατ’ ἀρχὰς ἀνθρωποι ὥκουν σποράδην, πόλεις δὲ οὐκ ἥσαν· ἀπώλλυντο οὖν ὑπὸ τῶν θηρίων διὰ τὸ πανταχῆ αὐτῶν ἀσθενέστεροι εἶναι, καὶ ἡ δημιουργικὴ τέχνη αὐτοῖς πρὸς μὲν τροφὴν ἵκανὴ βιηθὸς ἦν, πρὸς δὲ τὸν τῶν θηρίων πόλεμον ἐνδεής – πολιτικὴν γὰρ τέχνην οὐπω εἶχον, ἥς μέρος πολεμικὴ – ἐζήτουν δὴ ἀθροίζεσθαι καὶ σώζεσθαι κτίζοντες πόλεις· ὅτ’ οὖν ἀθροίσθειν, ἥδικουν ἀλλήλους ἄτε οὐκ ἔχοντες τὴν πολιτικὴν τέχνην, ὡστε πάλιν σκεδαννύμενοι διεφθείροντο. Ζεὺς οὖν δείσας περὶ τῷ γένει τῆς μῆτρας μὴ ἀπόλοιτο πᾶν, Ἐρμῆν πέμπει ἄγοντα εἰς ἀνθρώπους αἰδῶ τε καὶ δίκην, ἵν’ εἴειν πόλεων κόσμοι τε καὶ δεσμοὶ φιλίας σύναγωγοι. Έρωτᾶ οὖν Ἐρμῆς Δίᾳ τίνα οὖν τρόπον δοίη δίκην καὶ αἰδῶ ἀνθρώποις· «Πότερον ὡς αἱ τέχναι νενέμηνται, οὕτω καὶ ταύτας νείμω; Νενέμηνται δὲ ὡδε· εἰς ἔχων ιατρικὴν πολλοῖς ἱκανὸς ἴδιώταις, καὶ οἱ ἄλλοι δημιουργοί· καὶ δίκην δὴ καὶ αἰδῶ οὗτω θῶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἥ ἐπὶ πάντας νείμω»; «Ἐπὶ πάντας», ἔφη ὁ Ζεύς, «καὶ πάντες μετεχόντων· οὐ γὰρ ἀν γένοιντο πόλεις, εἰ ὀλίγοι αὐτῶν μετέχοιεν ὕσπερ ἄλλων τεχνῶν· καὶ νόμον θὲς παρ’ ἐμοῦ τὸν μὴ δυνάμενον αἰδοῦς καὶ δίκης μετέχειν κτείνειν ὡς νόσον πόλεως». Οὕτω δὴ, ὡς Σώκρατες, καὶ διὰ ταῦτα οἵ τε ἄλλοι καὶ Ἀθηναῖοι, ὅταν μὲν περὶ ἀρετῆς τεκτονικῆς ἥ λόγος ἥ ἄλλης τινός δημιουργικῆς, ὀλίγοις οἰονται μετεῖναι συμβουλῆς, καὶ ἐὰν τις ἐκτὸς ὡν τῶν ὀλίγων συμβουλεύῃ, οὐκ ἀνέχονται, ὡς σύ φήσ – εἰκότως, ὡς ἐγώ φημι – ὅταν δὲ εἰς συμβουλὴν πολιτικῆς ἀρετῆς ἰωσιν, ἥν δεῖ διὰ δικαιοσύνης πᾶσαν ιέναι καὶ σωφροσύνης, εἰκότως ἀπαντος ἀνδρὸς ἀνέχονται, ὡς παντὶ προσῆκον ταύτης γε μετέχειν τῆς ἀρετῆς ἥ μὴ εἶναι πόλεις. Αὕτη, ὡς Σώκρατες, τούτου αἰτία.

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΔΙΔΑΓΜΕΝΟΥ

- A.** Από το κείμενο που σας δίνεται να γράψετε στο τετράδιό σας τη μετάφραση του αποσπάσματος: «Ἐρωτᾶ οὖν Ἐρμῆς Δία... ἢ μὴ εἶναι πόλεις».

Μονάδες 10

- B.** Να απαντήσετε στα παρακάτω:

- B1.** «*αἰδώς*», «*δίκη*»: Αφού αναλύσετε το περιεχόμενο των δύο εννοιών, να εξηγήσετε με ποιον τρόπο η «*αἰδώς*» και η «*δίκη*» συνιστούν μέρη της πολιτικής αρετής και συμβάλλουν στην εμπέδωση της πολιτικής ενότητας.

Μονάδες 15

- B2.** Μιλώντας για την πόλη ο Αριστοτέλης υποστηρίζει ότι αυτή δημιουργήθηκε για την εξασφάλιση της επιβίωσης και υπάρχει για την εξασφάλιση της ευδαιμονίας, και ότι ο άνθρωπος είναι «*φύσει ζῶον πολιτικόν*». Να συγκρίνετε τη θεωρία του με αυτήν του Πρωταγόρα για τη γένεση και τους σκοπούς της πόλεως, όπως παρουσιάζονται στο μύθο.

Μονάδες 15

- B3.** Πώς περιγράφει ο Πλάτωνας τους τρείς παρόντες σοφιστές στο σπίτι του Καλλία;

Μονάδες 10

- B4.** α) Να γράψετε δύο ομόρριζες λέξεις της αρχαίας ή της νέας ελληνικής γλώσσας, απλές ή σύνθετες, για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου: **βωμούς, μετεχόντων, συναγωγοί, ἴωσιν, ηὔρετο.**

Μονάδες 5

- β) Να βρείτε με ποιες λέξεις του αρχαίου κειμένου παρουσιάζουν ετυμολογική συγγένεια οι ακόλουθοι όροι της νεοελληνικής γλώσσας: **μερίδιο, διοικητής, αντίδοτο, προσθήκη, απόρρητος.**

Μονάδες 5

Γ. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Καὶ μὲν δὴ καὶ τάδε ύμῖν ἄξιον, ὃ ἀνδρες, ἐνθυμηθῆναι, ὅτι νυνὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἀνδρες ἄριστοι καὶ εὐβουλότατοι δοκεῖτε γεγενῆσθαι, οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν τραπόμενοι τῶν γεγενημένων, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίαν τῆς πόλεως καὶ ὄμόνοιαν τῶν πολιτῶν. Συμφοραὶ μὲν γὰρ ἥδη καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐγένοντο οὐκ ἐλάττους ἢ καὶ ἡμῖν· τὸ δὲ τὰς γενομένας διαφορὰς πρὸς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς, τοῦτ' εἰκότως ἥδη δοκεῖ ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ σωφρόνων ἔργον εἶναι. Ἐπειδὴ τοίνυν παρὰ πάντων ὁμολογουμένως ταῦθ' ύμῖν ὑπάρχει, καὶ εἴ τις φίλος ὃν τυγχάνει καὶ εἴ τις ἔχθρός, μὴ μεταγνῶτε, μηδὲ βούλεσθε τὴν πόλιν ἀποστερῆσαι ταύτης τῆς δόξης, μηδὲ αὐτοὶ δοκεῖν τύχη ταῦτα μᾶλλον ἢ γνώμη ψηφίσασθαι.

(Ἀνδοκίδης, Περὶ τῶν μυστηρίων 1, 140)

Δ. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΔΙΔΑΚΤΟΥ

Γ1. Να αποδώσετε στη νέα ελληνική το απόσπασμα.

Μονάδες 20

Γ2. α) Να γράψετε τους τύπους που ζητούνται για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου:

τῆς πόλεως: αιτιατική και κλητική ενικού.

τῶν πολιτῶν: κλητική ενικού και δοτική πληθυντικού.

καλῶς: τα παραθετικά του επιφράζομενα.

σωφρόνων: τα παραθετικά του επιθέτου (στον ίδιο τύπο).

ταύτης: ονομαστική και γενική πληθυντικού στο ίδιο γένος.

Μονάδες 5

β) Να κλίνετε τα παρακάτω:

τραπόμενοι: στην προστακτική του παθητικού αορίστου β'.

θέσθαι: στον παρατατικό της ενεργητικής φωνής.

μεταγνῶτε: στην υποτακτική στον ίδιο χρόνο.

ψηφίσασθαι: στην προστακτική στον ίδιο χρόνο και στον μέλλοντα της οριστικής στην ίδια φωνή.

Μονάδες 5

Γ3. α) Να αναγνωρίσετε συντακτικά τις παρακάτω λέξεις του κειμένου:

τοῖς Ἑλλησιν, γεγενῆσθαι, τραπόμενοι, τῶν πολιτῶν, ύμῖν (ὑπάρχει), ὥν.

Μονάδες 6

- β) «ὅτι νυνὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ... καὶ ὄμόνοιαν τῶν πολιτῶν»: να αναγνωρίσετε συντακτικά την πρόταση και να δικαιολογήσετε την εισαγωγή, την εκφορά και τον συντακτικό της ρόλο.

Μονάδες 2

- γ) «μὴ μεταγνῶτε»: να το εξαρτήσετε από το: «Ο ρήτωρ παρήνεσεν αὐτοῖς...».

Μονάδες 2

